

Mama, ne štimajte za Jugoslavijo, kar moram ajnrukati za kralja Petra!

Kmet je knez v Jugoslaviji,
v Nemški Avstriji pa judi in baroni!

GUTENBERGHaus, KLAGENFURT
Mama, ne štimajte za Jugoslavijo, ker moram ajnrukati za kralja Petra! : avstrijski plebiscitni plakat, 1920.

(Zbirka Koroski plebiscit, TE 1, ovoj SI_PAM/1760 : 00001/3.26, Pokrajinski arhiv Maribor)

Bela glasovnica Ti prinese srbsko hlapčevanje in balkansko kulturo!

Propaganda

Dunajska „Musket“ z dne 26. avgusta 1920 prinaša sledečo sliko:

Prazna nemško-avstrijska državna kasa preganja uboge kmete z oddajo premoženja.

Pri plebiscitu na Koroškem ni šlo za izrekanje o nacionalni pripadnosti, temveč o pripadnosti državi, saj je prebivalstvo dobitilo možnost, da se na plebiscitu odloča med nacionalimi in drugimi, predvsem gospodarskimi interesimi. Propagandatako na jugoslovanski kot nemški strani, je temeljila na motivih, kot so bili pristop k plebiscitu, gospodarski argumenti, nacionalna zavest, deželna pripadnost, vprašanje militarizma in versko vprašanje. Jugoslovanska propaganda je na začetku nagovarjala predvsem slovensko govoreče Korošce. Šele ko je spoznala, da plebiscit ne bo etnično odločanje, je pričela s ciljno propagando. Z vidika nacionalnega momenta je bila glavna smer jugoslovanske propagande združitev vseh slovenskih oziroma jugoslovenskih bratov. Na jugoslovanski strani je bilo najmočnejše propagandno oružje opozarjanje na obupen gospodarski položaj Avstrie, propaganda je merila predvsem na kmete in meščane, opominjala je na teror Volkswehra nad pristaši Kraljevine SHS v maju 1919, svarila pa je tudi pred Judi in napovedovala prepoved obiska cerkva ter cerkevni obredov. Žal se je napoved izgona duhovnikov kasneje uresničila. Avstrijska stran je poudarjala koroško komponento – enotno, nedeljivo domovino dveh narodov. Avstria, ki se je utapljal v vojnih odškodninah, prav tako pa je bila s potekom nove meje odreza na surovin za industrijo in infrastrukturo, je poudarjala gospodarsko enotnost Celovške kotline in za razliko od jugoslovanske propagande nagovarjala tudi delavstvo. S protimilitarističnimi parolami je naslavljala predvsem ženske in svarila pred vpoklicem v jugoslovansko vojsko.

Propaganda

The plebiscite in Carinthia was not a declaration of national belonging, but rather a personal declaration of affiliation with the state, as the population was given the opportunity to decide on both national and economic interests. The propaganda, on both, the Slovene and the German side, was based on motives such as the approach to the plebiscite, economic arguments, national consciousness, provincial affiliation, the question of militarism and religion. Initially, Yugoslav propaganda mainly addressed the Slovene-speaking Carinthians. Only after realizing that people will not decide according to their ethnic affiliation, the National Council began with targeted propaganda. The main premise of the Yugoslav propaganda was the unification of all Slovene or, rather, Yugoslav brothers. The most powerful weapon on the Yugoslav side was drawing attention to the desperate economic situation of Austria. Yugoslav propaganda targeted mainly farmers and townspeople, reminded them of the terror of the Volkswehr against SHS supporters in May 1919, warned against Jews and the announced ban of visiting churches and church ceremonies. Unfortunately, the threat of the expulsion of the priests came true later. The Austrian side, on the other hand, emphasized a single, indivisible homeland of two nations. Austria, drowning in war reparations and whose supply of raw materials for industry and infrastructure was cut off, emphasized the economic unity of the Klagenfurt Basin. Austrian propaganda also addressed workers. With anti-militaristic paroles, the Austrian propaganda addressed mainly women and warned against conscription into the Yugoslav army.

Dunajska »Musket« z dne 26. avgusta 1920 prinaša sledečo sliko: Prazna nemško-avstrijska državna kasa preganja uboge kmete z oddajo premoženja : jugoslovanski plebiscitni letak, 1920. (Zbirka Koroski plebiscit, TE 2, ovoj SI_PAM/1760 : 00002/18, Pokrajinski arhiv Maribor)